

<http://www.arianafghanistan.com>

۱۴ آگست ۲۰۱۹

خلیل الله معروفی

صدمین سالگره استقلال در غیاب استقلال

به قرار اسناد تاریخی، استقلال سیاسی وطن محبوب ما، افغانستان، به تاریخ هژدهم آگست ۱۹۱۹ و در عهد پرمیمنت و به یمن همت عالی اعلیحضرت امیر امان الله خان غازی و با جانفشانی بیدریغ سربازان و جان نثاران وطن، مسجل گشت. مگر بعد از آن:

پس از آن، که اتحاد شوروی ملعون، ظاهراً به بهانه حمایت از یک رژیم مُزدور و خوناشامی به نام "خلق - پرچم" بر ملک ما تاخت و وطن ما را زیر سیطره شیطانی خود بینداخت، استقلال افغانستان پایمال گشت؛ و بعد از آن: از زمانی، که اضلاع متحده آمریکا به بهانه مشکوک و "خودساخته" یازدهم سپتمبر ۲۰۰۱ بر افغانستان لشکر کشید و با یاری و همراهی عام و تام کشورهای عضو ناتو و ممالک "خوشخدمت اتازونی"، وطن ما را تحت تسلط خود درآورد، دیگر استقلال نداریم. و چون ازین دو تاریخ به بعد استقلال وجود ندارد، جشن گرفتن سالگرد استرداد استقلال افغانستان از یوغ استعمار انگریز هم معنایی ندارد - خواه صدمین باشد و یا کمتر از آن. جشن گرفتن "استقلال" در "عدم استقلال"، کاریست، که تنها و تنها به مرحوم "ملانصرالدین" میزبید. از فلمهای هندی این مثل حتماً به یاد ما و شما مانده است، که:

«روتی موتی کُچ نهی، سامانه بَهْت بَهْت!!!»

(نان و لباس درک ندارد، اما سامانه و فیشن را ببین، که حد و اندازه ندارد!!!)

من این ضرب المثل هندی را همین قسم ترجمه کردم، شاید دقیق نباشد. به هر صورت: حالا، که افغانستان بر مقدرات خود مسلط نیست و دیگران سرنوشتش را در یَد قدرت خود گرفته اند، نمیدانم که تجلیل استرداد استقلال چه معنی دارد؟؟؟ یا درک من از "استقلال" چیز دیگریست، و یا این، که دیگران برای "استقلال" تعریف و تعبیر دگری را کشف کرده اند. و ازین مشالفت و سردرگمی اگر بگذریم: میخوایم و از صمیم قلب و از ته دل و از اعماق وجدانم میخوایم، به روان پاک تمام سرتیران و جانبازان دلاور و سرسپرده این خاک، درود و تحیات بی پایان بفرستم، که یک صد سال پیش از امروز، سینه سپر ساختند و استعمار انگریز را از خاک پاک ما برانداختند.

اگر وجدان من در مورد استقلالی، که در حیطه حاکمیت ما نیست، اذن تجلیل نمیدهد، میپردازم به موضوع جانبی بی، که ولو با "استقلال سیاسی" ارتباط ندارد، ولی لااقل در قبضه "استقلال فردی" ما قرار دارد:

عنوان را میخواستیم با "سالگرد" رقم بزنم، اما لغت بس مشهور و مانوس و عامّ خود ما؛ یعنی "سالگره"، غلبه کرد و ازین سبب هم غلبه کرد، که اکثریت مطلق وطندران ما در تلفظ و املاي درست این کلمه دچار تردّد و اشتباه میگردند. این لغت را ازین خاطر هم انتخاب کردم، تا آن را با املاي درست و اصولی بیاریم و از دیده عزیزان بگذرانم.

"سالگره" مرکب است از دو کلمه اسمی؛ یکی "سال" و دیگر "گره". در قسمت نوشتن کلمات "سال" و "گره"، هیچگاه و هرگز دچار اشتباه و مشکل نمیشویم، مگر وقتی این دو کلمه را باهم گره بزنیم و از آن "سالگره" بسازیم، اشتباه ما شروع میشود. دلیل این دورنگی و مشالفت و بلکه "مناققت ذهنی" در چیست؟؟؟

دلیل این مشالفت در تلفظ غلط لغت مرکب "سالگره" است، که در دری ما عامّ گشته است. ما مردم "سالگره" را، که باید و به صورت حتمی به "رای مکسور" و "های ملفوظ" تلفظ کنیم، به غلط با "رای مفتوح" و "های غیر ملفوظ" اداء میکنیم. و وقتی چنین می‌کنیم، ترسب ناگوار و بس ناخوشایند این عمل را در "معامله غلط" املاي آن می‌یابیم. بلی؛ تعامل عامّ و غلط ما اینست، که وقتی "سالگره" را با فتح "راء" و "های غیر ملفوظ" تلفظ کنیم و بنویسیم، نتیجه بلافصلیش را در "املاي غلط" این کلمه به چشم سر مشاهده میکنیم. جهت تمثیل تجسمی موضوع هر دو تعامل را با ذکر "غلط و صحیح" مینویسیم. خواننده عزیز و "علاقه‌مند" سلامت کلام، خوب توجه فرماید:

صحیح	سالگره	غلط	سالگره
صحیح	سالگره صدمین	غلط	سالگره صدمین
صحیح	سالگره استقلال	غلط	سالگره استقلال
صحیح	سالگره فلانی	غلط	سالگره فلانی

امیدوارم، که با این شرح تجسمی و ترسیمی و تمثیلی، مطلب را درست تفهیم کرده باشم!!!

(خلیل معروفی - برلین - هشتم اگست ۲۰۱۹)

صدمین سالگره استقلال در غیاب استقلال

Maroofi_k_۳۸_sadomeen_saalgerah_e_esteqlaal.pdf